

РЕШЕНИЕ

№ 6550

гр. София, 10.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 12.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **8052** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от М. Н. М., чрез адв. А. Краварски от САК, срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № ФК-С1142-00458445/08.07.2021г. на началника на отдел „Оперативни дейности“ - С., към Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186, ал.1, т.1, б.„а“ от ЗДДС му е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект – сладкарска работилница, намиращ се в [населено място], [улица], пазар „Мания“, павилиони 7-8-9, стопанисван от [фирма] и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни“.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед противоречи на материалния закон и е издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Оспорващият счита, че липсата на издаден касов бон към датата на авансовото плащане не изключва това да стане при окончателното плащане, когато поръчката ще бъде изпълнена и фактически ще бъде предаден заплатения авансово и произведен впоследствие продукт. Твърди се, че с неиздаването на касов бон не се цели отклонение от данъчно облагане. Допълва се, че в заповедта липсват конкретни мотиви, обусловили нарушението и налагане на мярката. Иска се отмяна на заповедта.

В проведено открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от

адв.Краварски, който поддържа жалбата. В позиция по същество настоява за отмяната на оспорената заповед като сочи, че налагането на ПАМ ще се яви незаслужена санкция за доверителя му, доколкото липсват доказателства, че това е систематично нарушаване на ЗДДС от клиента му. Претендира разноски.

Ответникът, чрез процесуален представител юрк. Й., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, че на 25.06.2021 г. инспектори по приходи при ТД на НАП С. са осъществили проверка на търговски обект – сладкарска работилница, намиращ се в [населено място], [улица], пазар „Мания“, павилиони 7-8-9, стопанисван от [фирма], при която при извършена контролна покупка на стока, изразяваща се в поръчка на торта на стойност 255 лв., за която е платено в брой капаро на стойност 100 лв. не е издаден фискален касов бон от намиращото се в работен режим в обект фискално устройство (ФУ). Сумата по капарото – авансово плащане е приета от М. М. – управител на дружеството. След легитимация на органите по приходите е отпечатан КЛЕН за датата на проверката и ДФО от които е установено, че платената сума в размер на 100 лв. не е регистрирана чрез издаване на фискална касова бележка от монтираното в обекта фискално устройство.

За посочените констатации е съставен протокол за извършена проверка сер. АА № 0458445/26.06.2021 г.

С оспорената в настоящото производство заповед № ФК-С1142-00458445/08.07.2021г. издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ - С., към Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП за извършено от дружеството жалбоподател нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС и на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. ”а” ЗДДС, е наложена принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект: сладкарска работилница, намиращ се в [населено място], [улица], пазар „Мания“, павилиони 7-8-9, стопанисван от [фирма] и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни“. Административният орган е мотивирал продължителността на срока на ПАМ, посочвайки че дружеството извършва търговска дейност по занятие и следва да е запознат с нормативните изисквания за нея и реда за изпълнението им. Независимо от това, според органа, в търговския обект не е създадена необходимата организация за правилното и ежедневно отчитане на извършените от търговеца продажби чрез фискалното устройство. Поради това е прието, че срокът на наложената ПАМ – 14-дневен, е съобразен на извършеното нарушение, на вида на извършваната търговска дейност, големината на проверения обект, регистрирания по документи оборот в деня на проверката – 0 лв., както и констатираната положителна касова разлика в размер на 100 лв. индикация и за други нерегистрирани продажби. Срока на наложената ПАМ е съобразен с целената превенция, както и с необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността. Заповедта е връчена на управителя на дружеството на 23.07.2021г., като видно от съдържанието на заповедта – същата е без предварително изпълнение. На наложената ПАМ.

По делото са приети доказателствата, представени по делото с жалбата, доказателствата, представени с административната преписка и тези, представени от ответника в о.з. относно компетентността на административния орган.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС компетентен да наложи ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС е орган по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Със заповеди 0 ЗЦУ 1148/25.08.2020г., изменена със Заповед № ЗЦУ-1157/27.08.2020 г. изпълнителният директор на НАП е оправомощил директорите на дирекции „Контрол” в териториалните дирекции на НАП да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС. От заповед № 3766/25.09.2019 г., издадена от директора на ТД на НАП-С. се установява, че Л. П. Х. е преназначен на длъжността началник на отдел „Оперативни дейности“ - С., към Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, при което се явява компетентен орган.

Оспорената заповед е издадена в предписаните от закона форма и съдържание. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните норми.

Оспореният индивидуален административен акт е съответен на материалния закон и неговата цел поради следното:

Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, предвижда че всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка.

От приетите по делото доказателства се установява по несъмнен начин, а и не се оспорва от жалбоподателя, че на 25.06.2021 г. в стопанисвания от дружеството обект е било извършено плащане от орган по приходите, представляващо авансово плащане за поръчка на торта на стойност 100 лв. За платената сума не е бил издаден фискален бон от регистрираното и въведено в експлоатация в обекта фискално устройство и на 25.06.2021 г. не е била отчетена нито една продажба чрез посоченото ФУ. Следователно осъществен е съставът на нарушение на чл. 118 ЗДДС вр. чл. 3, ал. 1 от Наредба Н-18/2006 г. на МФ.

Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба Н-18/2006 г. на МФ задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод, а в ал. 6 на чл. 25 е предвидено, че фискалната касова бележка в случаите по ал. 1 се издава при извършване на плащането като едновременно с получаване на плащането на клиента се предоставя издадената фискална касова бележка. Следователно в момента на получаване на плащане, независимо дали е авансово или окончателно, търговецът дължи издаване на фискален касов бон, което

задължение [фирма] не е изпълнило на 16.06.2017 г. и при получаване на сумата от 70 лв. не е издало фискална касова бележка.

Според чл. 186, ал. 1, б. „а“ ЗДДС на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни. Посочената разпоредба обвързва императивно органите по приходите със задължение да приложат ПАМ във всеки случай на установено от тяхна страна нарушение на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба. Установеното по категоричен начин неизпълнение от жалбоподателя на задължението му по чл. 118, ал. 1 ЗДДС за регистриране и отчитане на извършена в стопанисвания от него обект продажба, чрез издаване на фискална касова бележка, обуславя наличие на материалните предпоставки за прилагане на ПАМ - запечатване на обекта по чл. 186, ал. 1, б. „а“ от ЗДДС. При осъществяване на предвидените в посочената норма предпоставки органът е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. На административния орган не е предоставена възможност да действа при условията на оперативна самостоятелност, т.е. да преценява дали при съответно установените обстоятелства да наложи или не мярката.

Единствената преценка, която административният орган е оправомощен да извърши, е по отношение срока на принудителната административна мярка. В конкретния случай такава преценка е била направена и аргументирана от административния орган с мотиви, които съдът намира за достатъчни за формиране на извод относно спазване изискванията за съразмерност, приложими при упражняването на оперативна самостоятелност (по отношение на срока на ПАМ). Административният орган е отчетел обстоятелството, че нарушителят извършва търговска дейност по занятие, както и факта, че в търговския обект не е създадена необходимата организация за правилното и ежедневно отчитане на извършените от търговеца продажби чрез фискалното устройство. Срокът на наложената ПАМ – 14-дневен, правилно е приет за съразмерен на извършеното нарушение и е съобразен с целта на мярката - постигне на промяна в начина на извършване и отчитане на дейността в конкретния търговски обект, в т.ч. и с необходимото за това време.

По отношение наложената с процесната заповед забрана за достъп до обекта, макар тази мярка да е предвидена като отделна ПАМ съгласно чл. 187, ал. 1 ЗДДС, доколкото същата се прилага едновременно и във всички случаи на налагане на мярката по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС, преценката за нейната законосъобразност може да се сведе до това има ли разпоредено запечатване на обекта. Тъй като в случая забраната за достъп е наложена със същата заповед, с която е разпоредено и запечатването на обекта, следва да се приеме, че условията по чл. 187, ал. 1 ЗДДС са изпълнени, като забраната за достъп е наложена спрямо обекта, където е извършено нарушението.

Предвид горното съдът приема, че оспорената заповед е издадена в съответствие с материалния закон, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Съобразно изхода на делото и на основание чл. 143 АПК във вр. чл. 78, ал. 8 ГПК в полза на ТД на НАП-С. следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото, предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото и осъществените от пълномощника на ответника процесуални действия в едно открито

заседание пред настоящата инстанция, следва да бъде определено в размер на 100 лв., съгласно нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.
Воден от горното, Административен съд София – град, III отделение, 66-и състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], представлявано от М. Н. М., срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № ФК-С1142-00458445/08.07.2021г. на началника на отдел „Оперативни дейности“ - С., към Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ от ЗДДС му е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект – сладкарска работилница, намиращ се в [населено място], [улица], пазар „Мания“, павилиони 7-8-9, стопанисван от [фирма] и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни“.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП-С. юрисконсултско възнаграждение в размер от 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: